

[Aksel Møller.]

Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Jeg kan ikke se, hvor stort Beløbet er. Mon den højtærede Minister kan det?

I saa Fald vilde det være rart at faa at vide, hvad de Bestemmelser, vi nu skal indføre og forlænge, vil betyde for Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Penge; der er 76 Mill. Kr. paa direkte Skatter og et eller andet Beløb for Guld-, Sølv- og Pletvarer, noget paa Benzin og det, hvormed en Række Forbrugsafgifter, Spiritusomsætning o. s. v., overstiger 180 Mill. Kr. for et Aar. Hvis vi paa Forhaand forpligter os til at afskrive det meste af disse 200 Mill. Kr., som den højtærede Minister nu vil have i Skatteforhøjelse, paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, hvorledes vil den højtærede Minister saa faa Dækning for sit Underskud paa 150—155 Mill. Kr.? Vil han saa senere komme og sige: det er rigtigt, vi havde Underskud, og det er rigtigt, at vi indførte nye Skatter paa 200 Mill. Kr., men da de 125 Mill. Kr. af dem er givet med den Forpligtelse at afskrive paa Reguleringskontoen i Nationalbanken, skal jeg yderligere have nye Skatter for at klare Konsolideringsproblemet og Balancen paa Statsregnskabet? Selvfølgelig er det set fra vort Synspunkt en Tilløkkelse, at man følger den Tankegang, at de Beløb, som overstiger, hvad der skal til for en rimelig Statshusholdning, bindes til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto, og vi skal for vort Vedkommende ikke modsætte os dette, men vil gerne have at vide, hvilken finansiell Virkning det faar for selve Statskassen. Vi har den Opfattelse, at man skal være meget varsom med at puste Skatteniveauet op, og naar man befinder sig i en saa stor Usikkerhed som i Øjeblikket, skal man derfor hellere lægge Vægt paa Opsparingsproblemet. Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen gjorde nogle Bemærkninger om den Side af Sagen. Jeg tror, han har Ret i, at den Forskydning, der har fundet Sted imellem Indkomstgrupperne, har været meget medvirkende til, at Opsparingsevnen er blevet nedsat. Jeg haaber, at Tanken om Præmieobligationer vil bevirke, at der kommer Fart i Opsparingen i de brede Lag. Jeg savner — det hører ogsaa til den samlede Plan — en Oplysning om, hvor de langfristede Statslaan, som den højtærede Statsminister i sin Programtale her fra Folketingets Talerstol erklærede var inddraget under Regeringens Overvejelser, bliver af.

Vi er altsaa Tilhængere af, at man i første Række gaar Opsparingens Vej. Den

højtærede Minister kan have sin Tvivl om den frivillige Opsparing, jeg for mit Vedkommende har nogen Tillid til, at hvis man virkelig vil, kan man naa langt ad den Vej. Og naar den højtærede Finansminister ved, hvor megen Vægt der fra visse Sider af dette Ting lægges paa Spørgsmaalet om at løse Opgaverne ved Opsparing, vilde det have været en Indrømmelse over for denne Opfattelse, om den højtærede Finansminister, i Stedet for at komme med Forslag om Forhøjelse af de direkte Skatter, var kommet med Forslag om bunden Opsparing; det Øjeblik kunde — dette være sagt helt principielt — meget vel komme, da vi paa ny befinder os i en Situation, hvor Problemet ikke er at reducere Købekraften, men at overvinde en Depression, og der vilde det i Sandhed være bedre, om man havde fulgt en saadan Fremgangsmaade med frivillig og bunden Opsparing end at benytte Fremgangsmaader som dem, her foreslaas.

Egentlig direkte Skat, som den højtærede Minister nu foreslaar Forhøjelse af, kan mit Parti ikke hjælpe ham med. Saaledes som det er sagt af andre Ordførere, er det forkert, at man nu netop paa dette Stadium foreslaar en Lov, der direkte gør Folk arbejdssky, og som tilmed indeholder en Udfordring af andre Sider af dette høje Ting. Den almindelige Ret til at fradrage direkte Skatter er blevet slettet i dette Lovforslag. Den højtærede Ministers Forhold til Opsparingen er tydeligt fremgaaet af hans Tale, men ikke af hans Forslag. Efter min Mening viser Forslaget en platonisk Kærlighed til opsparingsfremmende Tendenser. Den højtærede Minister letter Formueskatten med 4 Mill. Kr., men forhøjer den med 6. Det forekommer mig at være en lidt pudsigg Maade at bane Vej for Opsparingslysten paa. I det hele taget burde vel egentlig Formueskattens Problem netop nu paa det Tidspunkt, vi befinder os, være Genstand for langt større Opmærksomhed, end den almindeligvis er. Det er jo dog et stort Spørgsmaal, om vi ikke ved vor Formuebeskatning i Virkeligheden hemmer den Udvikling, vi alle ønsker at fremme i Danmark i Øjeblikket. Jeg gør mig ikke noget Haab om, at det skulde lykkes i det Udvalg, vi faar Lejlighed til at arbejde i, for selve Udskrivningsloven skal være færdig, at faa Formueskatten ud af Loven — jeg mener altsaa den gældende Formueskat —, det vilde sikkert være for store Forhaabninger at sætte sig, men jeg haaber, at det Øjeblik ikke er fjernt, da vi virkelig kan drøfte Muligheden af at faa Formueskatten æn-